

private Gymnasier, som vistnok det ærede 11te Medlem for 5te Kreds, saa vidt jeg hørte, ogsaa rørte ved, idet han mente, at det dér var for dyrt, vil derimod Forholdene blive ordnet derved, at der, forhaabentlig i Morgen, i Folketinget bliver fremsat et Lovforslag om Ordningen af deres Forhold. Paa dette Punkt har jeg kunnet fremsætte et Lovforslag, fordi det drejer sig om færre Skoler. Der er kun 8 private Gymnasieskoler udenfor Hovedstaden, og det har derfor været muligt at faa en Forhandling i Gang med disse 8 Skoler. Det er nemlig nødvendigt at faa ordnet deres Forhold ved Forhandling med hver enkelt af disse Skoler; med dens Bestyrelse og med den Kommune, hvori de ligger. Man kan ikke dér faa en saadan fælles Ordning, som det var muligt at faa ved Hovedstadsskolerne med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne ved Undervisningen mellem Stat og Kommune. Dér vil det blive forskelligt, alt efter som Skolen ligger i en Bykommune eller i en Landkommune, en velstillet Kommune eller en mindre velstillet Kommune, efter som den, der ejer Skolen, har en større eller mindre Kapital staaende i den, osv. Derigennem er man kommet til at staa overfor saa store Vanskeligheder, at der ikke har kunnet træffes nogen fælles Ordning. Dette gjorde ogsaa, at man ikke kunde faa en lignende Ordning for de private Mellems- og Realskoler, af hvilke der ikke er 8, men over 100, saa det har været ganske umuligt for disses Vedkommende at faa det ordnet saaledes, at man har kunnet komme til et Lovforslag desangaaende. Ordningen maatte her tages op med hver Skole for sig, alt efter som den ønskede at overgaa til det offentlige eller at forblive privat. Hele denne Forhandling vil jo blive et af de store Arbejder, som den nusiddende Skolekommission vil komme til at arbejde med.

Der er af forskellige af de ærede Ordførere talt om Vanskelighederne, der vil opstaa ved Beregningen og Opkrævningen af denne Skoleafgift ude omkring i Landet, og at denne Vanskelighed vilde blive større dér end her i Hovedstaden. Jeg tør ikke sige, om den just vil blive større, men Vanskeligheder vil der selvfølgelig blive baade ude i Landet og i Hovedstaden. Nogle Steder vil Skolerne ogsaa selv komme til at opkræve. Jeg tror dog ikke — efter

de Forhandlinger, vi i Ministeriet har ført dels med Skolerne, ogsaa Skolerne i Provinsen, dels med Skatte- og Ligningsmyndighederne —, at det vil være muligt at ordne det paa en mere bekvem Maade, end det her er foreslaaet. Det er jo ogsaa derfor, jeg har foreslaaet denne Ordning, idet jeg efter de forskellige Forhandlinger er kommet til det Resultat, at det er den nemmeste Maade at ordne det paa. Der vil naturligvis blive noget at gøre for de Regnskabsførere, som er ved Skolerne; men disse Regnskabsførere er Mænd, der har haft med den Slags Ting at gøre, og de vil derfor ogsaa nok kunne overkomme dette Arbejde. Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) sagde, at der ogsaa ved Metropolitanskolen har været Folk, som har ført disse Lister, og som har ordnet dette Forhold, ja, saa er det muligt; men der er ikke dér nogen fast ansat Regnskabsfører som ved de andre Skoler, og det er af den Grund, at man i Lovforslaget har ment, at ligesom ved andre Skoler den faste Regnskabsfører, taler ogsaa al Rimelighed for, at den, som fører Regnskabet ved Metropolitanskolen, nemlig Kvæsturen, indtræder med et Medlem i dette Nævn. Dette har, saa vidt jeg ved, ogsaa været ønsket for Sorø Skoles Vedkommende; men det kan man jo forhandle om.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) talte om, at selvforsørgende Elever maaske var for højt ansatte. Ansættelsen for de selvforsørgende Elevers Vedkommende er sket efter en meget nøje Overvejelse i det lille Udvalg af skattekyndige og ligningskyndige Myndigheder her fra Hovedstadskommunerne, som Ministeriet har arbejdet sammen med, og de mente, at saadanne selvforsørgende Elever var saa meget bedre stillede end en Forsøger med Familie og Børn, at man maatte sætte denne Skala. Jeg tør naturligvis ikke bedømme dette, men Skalaen er altsaa sat af Folk, der er kyndige paa dette Omraade.

Kragh: Den højtærede Minister mener ikke, at der kan bebrejdes ham noget i Anledning af den Forandring i Loven af 20. Marts, der her paa Rigsdagen skete med Hensyn til Maksimumsgrænsernes Fastsættelse. Jeg har heller ikke bebrejdet den